

**Concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție
Sesiunea martie - iunie 2026**

Comisia de evaluare pentru Secția penală

RAPORT DE EVALUARE

Întocmit în temeiul dispozițiilor art. 14 alin. (8) din Regulamentul privind concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1057/06.04.2023, în urma evaluării hotărârilor judecătorești redactate de către candidat:

CANDIDAT: COD A0009

I. Documentele supuse evaluării:

- 30 de hotărâri judecătorești redactate de către candidat, transmise în condițiile art. 12 alin. (8) din Regulamentul de concurs: 16 hotărâri, decizii pronunțate în calea de atac a apelului – nr. 4, 6, 9, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 30; o hotărâre pronunțată în materia măsurilor asigurătorii – nr. 1; 6 hotărâri pronunțate în materia măsurilor preventive – nr. 2, 3, 10, 16, 18, 19; o hotărâre în materia procedurilor speciale – reabilitare – nr. 5; 3 hotărâri pronunțate în revizuire – nr. 7, 8, 29; 2 hotărâri pronunțate în procedura reglementată de Legea nr. 302/2004 - nr. 20, 27; o hotărâre pronunțată în procedura reglementată de art. 340 și urm. Cod procedură penală – nr. 28.

- 10 hotărâri judecătorești redactate de către candidat, comunicate de acesta în procedura de înscriere la concurs, conform art. 5 alin. (7) din Regulamentul de concurs: 4 hotărâri - decizii pronunțate în apel – nr. 6, 7, 8, 9; 1 hotărâre în procedura strămutării – nr. 1; 1 hotărâre pronunțată în procedura reglementată de Legea nr. 302/2004 - nr. 2; 2 hotărâri pronunțate în procedura contestației la executare - nr. 3, 4 ; o hotărâre în materia executării pedepsei – întrerupere executare pedeapsă – nr. 5; 1 hotărâre pronunțată în materia măsurilor preventive – nr.10.

- lucrări de specialitate publicate de candidat și orice alte înscrisuri în limba română considerate relevante de către candidat, comunicate de acesta în procedura de înscriere la concurs, conform art. 5 alin. (7) din Regulamentul de concurs (nu este cazul);

- hotărâri judecătorești redactate de candidat, depuse de public în condițiile art. 10 alin. (7) din Regulamentul de concurs (nu este cazul);

- răspunsul candidatului cu privire la explicațiile solicitate de către comisia de evaluare, conform art. 14 alin. (6) din Regulamentul de concurs (nu este cazul);

- sesizări sau observații în legătură cu cele 30 de hotărâri judecătorești mai sus menționate, care se referă la criteriile de evaluare, primite din partea opiniei publice conform art. 12 alin. (11) din Regulamentul de concurs (nu este cazul).

II. Explicații solicitate candidatului de către comisia de evaluare: nu este cazul

a) Explicații solicitate candidatului:

b) Răspunsul candidatului cu privire la explicațiile solicitate:

c) Argumentele pentru care au fost reținute sau înlăturate susținerile candidatului:

III. Sesizări sau observații primite din partea opiniei publice:

a) Sesizări sau observații primite din partea opiniei publice, care se referă la criteriile de evaluare: nu este cazul

b) Sesizări sau observații primite din partea opiniei publice al căror conținut excede prevederilor art. 12 alin. (11) din Regulamentul de concurs: nu este cazul

c) Argumentele pentru care au fost reținute sau înlăturate sesizările sau observațiile opiniei publice: nu este cazul

IV. Criteriile de evaluare și punctajele acordate:

a) Capacitatea de analiză și sinteză

Punctaj acordat – 5 puncte

Motivare:

Comisia de evaluare constată că problematica analizată în cuprinsul hotărârilor, inclusiv a celor depuse de candidat nu este, cu precădere, complexă, ci se referă la chestiuni de drept variate care, în cele mai multe cazuri, impun cu ușurință soluția în cauză. În câteva hotărâri, cauzele soluționate au ca obiect infracțiuni de natură diferită și vizează diferitele funcții procesuale ale judecătorului, respectiv funcția de drepturi și libertăți, de cameră preliminară și de judecată, în primă instanță și în căile de atac prevăzute de lege.

Referitor la capacitatea de analiză, comisia de evaluare constată că în marea majoritate a hotărârilor pronunțate în căile de atac, selectate sau depuse de candidat, analiza proprie a acestuia lipsește, fiind înlocuită de aprecieri cu caracter general și teoretic. Candidatul nu manifestă preocupare pentru analiza propriu-zisă a apărărilor, susținerilor și argumentelor părților (pe care, uneori, nici nu le redă), nu manifestă preocupare pentru expunerea considerentelor și argumentelor pentru care a înlăturat apărările invocate ori a probelor ce nu au fost reținute la soluționarea cauzei.

În cuprinsul hotărârilor selectate sau depuse de candidat, comisia de evaluare constată că, de cele mai multe ori, analiza și motivarea proprie lipsește sau este suplinită de redarea unor texte de lege ori de însușirea pe scurt a argumentelor primei instanțe, iar susținerilor și apărărilor părților li se răspunde eliptic, chiar într-o frază, prin afirmații concluzive, ceea ce face, practic, lipsit de eficiență procesul de verificare a hotărârii în calea de atac.

Absența unui proces real de sintetizare, conjugat cu lipsa de preocupare a candidatului în a realiza o analiză proprie, concisă și riguroasă, aprofundată a apărărilor, criticilor ori cererilor formulate sau invocate de părți, are drept consecință motivări incomplete, lapidare și, de cele mai multe ori, concluzive, ceea ce afectează în substanță caracterul inteligibil al considerentelor.

În acest sens, exemplificăm prin **hotărârea nr. 1 selectată**, în cuprinsul căreia candidatul, răspunzând unei critici, după ce enunță textul de lege al art. 249 Cod procedură penală, concluzionează „*În lumina acestor dispoziții, Judecătorul de cameră preliminară apreciază că, în cauză, nu sunt incidente dispozițiile art. 952 C.p.civ. invocate de către inculpat pentru a avea posibilitatea de a vinde bunul imobil aflat sub sechestrul asigurător în prezenta cauză.*”. La fel, în **hotărârea nr. 2 selectată**, după scurte considerații asupra probelor cu înscrisuri pe care inculpatul le depune în susținerea cererii sale de ridicare a unei obligații din cadrul controlului judiciar, candidatul afirmă că „*actele depuse nu confirmă cu certitudine realitatea celor susținute de către inculpat.*” nereflexând o situație excepțională, motiv pentru care respinge cererea, fără a examina cererea și din perspectiva temeiniciei măsurii și a proporționalității respectivei măsurii, așa cum rezultă că ar fi solicitat cel în cauză.

De asemenea, în cuprins **hotărârii nr. 12 selectată**, procesul analitic propriu lipsește, candidatul rezumându-se a enumera, la modul general, probele administrate în faza judecătii în prim grad, după care reține, în mod abrupt, că „*Studiind actele dosarului, Curtea constată, la rândul său, că probele administrate în cauză, respectiv proces - verbal de sesizare din oficiu, proces verbal de identificare persoane, declarații persoană vătămată, procese verbale recunoaștere planșă foto, declarații martori, planșe foto, declarații inculpat, fisa de cazier judiciar conduc la concluzia unei corecte rețineri a situației de fapt și de drept de către instanța de fond.*” iar cererii de achitare formulată de apelant, i se dă o rezolvare seacă, în sensul că cele învederate de către inculpat prin motivele de apel referitor la nevinovăția sa, nu se coroborează cu nicio probă administrată în cauză și, prin urmare, din analiza materialului probator „*coroborat cu poziția procesuală a inculpatului privind nerecunoașterea săvârșirii infracțiunii reținute în sarcina sa, Curtea constată că fapta dedusă judecătii există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat cu forma de vinovăție prevăzută de lege, motiv pentru care nu se impune achitarea inculpatului în temeiul art.16 alin.1 lit.c C.p.p. – nu există probe că inculpatul ar fi săvârșit infracțiunea.*”

La fel, în **hotărârea nr. 30 selectată**, deși inculpatul a solicitat achitarea sa de sub acuza penală, din lecturarea considerentelor deciziei redactate de candidat nu rezultă vreo analiză pe bază de probe determinate, de natură să înlăture această susținere a apelantului, ci doar o enumerare a probelor, urmată de concluzia „*Inculpatul 2 nu a recunoscut săvârșirea infracțiunilor pentru care a fost trimis în judecată. Declarațiile persoanelor vătămate 4 și 5 se coroborează cu probele administrate în cauză și sunt susținute de declarațiile martorilor audiați în cauză. Curtea constată că cele învederate de către inculpatul 2 prin motivele de apel referitor la nevinovăția sa nu se coroborează cu nicio probă administrată în cauză.*”

În alte situații, așa cum este cea oglindită în **hotărârea nr. 14 selectată**, deși în apel se solicită schimbarea încadrării juridice, iar candidatul se pronunță asupra acestei cereri, maniera în care o face, este una pur teoretică, fără trimiteri concrete la starea de fapt și probele cauzei care ar susține o atare dispoziție, cu atât mai mult cu cât acuzația viza doi inculpați, fiecare cu contribuție proprie. În continuare, cu referire la individualizarea pedepsei, sunt amintite doar generic „*criteriile generale reglementate de art.74 C.pen., lipsa antecedentelor penale, atitudinea sinceră de recunoaștere și regret a faptelor săvârșite, pericolul social al faptelor reținute, gravitatea acestora, cât și consecința săvârșirii unor astfel de fapte față de sănătatea și viața persoanelor.*” fără o analiză reală a acestor criterii raportat la persoana fiecăruia dintre apelanți.

O situație similară se regăsește în **hotărârile nr. 16, 19 selectate**, respectiv în **hotărârea 10 depusă** de candidat, pronunțate în materia măsurilor preventive, hotărâri în care analiza proprie este una realizată mai mult la nivel teoretic, fiind susținută de simpla enumerare a probelor, fără ca demersul analitic să fie apoi dus mai departe, prin identificarea situațiilor factuale pe care se pliază aspectele teoretice și, cu atât mai puțin, din perspectiva circumstanțelor personale, a proporționalității și necesității măsurilor preventive, pentru a răspunde astfel criticilor sau cererilor formulate de inculpatul sau inculpații în cauză. Or, în această materie, măsurile preventive pot fi

analizate inclusiv prin prisma principiilor regăsite în jurisprudența CEDO, însă candidatul nu a efectuat o analiză și din această perspectivă.

În aceeași ordine de idei, comisia de evaluare constată că, repetitiv, în diferite hotărâri, candidatul folosește aceeași exprimare generală, cu caracter concluziv, pentru a se pronunța asupra cererilor părților, sens în care exemplificăm **hotărârile nr. 14, 21 selectate**, în cuprinsul căreia *„Curtea constată că probele administrate în cauză, coroborate cu poziția procesuală adoptată de inculpat în sensul recunoașterii faptelor, conduc la concluzia unei corecte rețineri a situației de fapt și de drept de către instanța de fond.”*

În sens contrar, **hotărârile nr. 10, 17, 20, 24, 27 selectate**, respectiv **hotărârile nr. 2, 4, 5, 9 depuse** de candidat, unele dintre ele neprezentând o complexitate anume din perspectiva situației factuale și juridice, cuprind într-o manieră corespunzătoare considerentele pe care se întemeiază soluția pronunțată în calea de atac sau în prima instanță.

Concluzionând, comisia de evaluare constată că lipsa analizei riguroase și amănunțite a mijloacelor de probă administrate în vederea stabilirii în mod complet și corect a stării de fapt, raportat la obiectul acuzațiilor, se remarcă la majoritatea hotărârilor pronunțate în calea de atac a apelului, dar și în materia măsurilor preventive, atât pe fond cât și în căile de atac sau în procedura camerei preliminare, practic pe toate segmentele activității judiciare specifice gradului de judecător de Curte de Apel.

Referitor la capacitatea de sinteză, Comisia de evaluare constată că în considerentele hotărârilor pronunțate în căile de atac selectate și, respectiv, depuse de candidat, în marea majoritate sunt preluate integral hotărârile sau încheierile primei instanțe, respectiv ale propunerilor parchetului sau cererilor părților.

Această concluzie rezultă din lecturarea **hotărârilor selectate nr. 4, 6, 9, 12, 13, 14, 16, 18, 19, 22, 23, 25, 26, 30**, precum și a **hotărârilor depuse de candidat – nr. 3, 4, 8, 9, 10**.

Astfel, comisia de evaluare reține că, de regulă, în deciziile pronunțate în apel candidatul preia integral hotărârea primei instanțe, fără vreo altă intervenție decât aceea a modificărilor timpilor verbelor de genul „instanța a reținut”, „instanța de fond a ținut seama de...”, redând integral actul de sesizare a instanței (uneori cu redarea pasajelor din declarațiile date în faza de urmărire penală), apoi declarațiile de martori sau susținerile părților, precum și argumentele instanței de fond, preluând în întregime și textele de lege pe care acesta și-a întemeiat soluția. Practic, intervenția candidatului este minimă și constă exclusiv în redarea în întregime a hotărârii supusă controlului judiciar, fără vreo sinteză a situației de fapt și juridică, ceea ce duce la încărcarea hotărârii proprii candidatului cu aspecte superflue, uneori chiar dublate, așa cum este cazul menționării de două ori a minutei din hotărârea primei instanțe atât la începutul, cât și la sfârșitul expunerii.

Cu titlu de exemplu, în cuprinsul **hotărârii nr. 23 selectată**, decizie pronunțată în apel, din cele 26 de pagini ale considerentelor deciziei, în 24 de pagini este redată integral hotărârea primei instanțe, cu toate considerentele factice și teoretice, inclusiv cu includere textelor de lege avute în vedere, pentru ca apoi, considerentele proprii instanței de control judiciar să fie menționate în 2 pagini. Aceeași situație se constată și în ceea ce privește **hotărârea nr. 4 selectată**, sentința penală supusă controlului este redată integral, nesintetizată, pe cuprinsul a 6 pagini, candidatul redând ca atare susținerile părților; la fel, în **hotărârea nr. 6 selectată**, din cele 13 pagini ale considerentelor, aproape 12 sunt alocate hotărârii primei instanțe, în **hotărârea nr. 12 selectată**, din cele 12 pagini ale acesteia în 11 este redată sentința ce face obiectul controlului judiciar, iar considerentele candidatului sunt redată pe 1 pagină.

În aceeași ordine de idei, în **hotărârea nr. 10 depusă de candidat**, având ca obiect soluționarea propunerii de arestare preventivă, acesta preia integral propunerea formulată de procuror, cu toate considerentele ei, inclusiv cu trimiterile la jurisprudența în materie a CEDO.

Totodată, comisia de evaluare constată că în cazul unor hotărâri pronunțate în apel, această redare integrală a hotărârii în aceeași manieră – cu prezentarea declarațiilor tuturor părților, martorilor, a textelor de lege, are în vedere inclusiv situația unor părți care nu au declarat calea de

atac asupra căreia se pronunță candidatul, sens în care exemplificăm **hotărârea nr. 6 selectată**, din lectura a cărei rezultă că doar unul dintre inculpați a declarat apel.

Au fost identificate și hotărâri în care candidatul face sinteza în mod corespunzător - **hotărârile nr. 1, 2, 3, 5, 10, 11** selectate, dar și hotărâri în care sinteza constă, practic, într-o menționare exclusiv a obiectului cauzei, fără referiri la raționamentul judecătorului fondului. În acest sens, exemplificăm **hotărârea nr. 7 selectată**, având ca obiect revizuire „*La data de 2020 s-a înregistrat pe rolul acestei instanțe cererea formulată de numitul 2 prin care solicita revizuirea soluției dispusă de Curtea de Apel în dosarul nr. . Prin încheierea penală din data de .2020, pronunțată în dosarul nr. , Curtea de Apel a dispus respingerea ca nefondată a plângerii formulate de petentul 2 împotriva ordonanței nr. din data de a Parchetului de pe lângă Curtea de Apel...*” sau **hotărârea nr. 21 selectată**, decizie pronunțată în apel, în care sinteza reprezintă, în fapt, doar redarea dispozitivului sentinței primei instanțe, fără vreo trimitere la starea de fapt, la probele care o susțin sau nu, după care candidatul trece direct la confirmarea raționamentului judecătorului fondului cu referire la starea de fapt „*Prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt, care nu a fost contestată în fața instanței de apel de inculpat, parte civilă și nici de Ministerul Public...*”

Totodată, cu referire la motivele de apel ale părților, comisia de evaluare constată că, în marea majoritate a cazurilor, candidatul face o sinteză a motivelor de apel, dar aceasta este fie lapidară, fie este realizată într-o manieră din care nu se poate deduce care anume sunt criticile sau susținerile apelantului în raport cu soluția primei instanțe, pentru a se verifica dacă și în ce măsură candidatul a răspuns argumentat acestor motive de apel.

Exemplificăm, **hotărârea nr. 6 selectată**, în cuprinsul căreia candidatul expune sintetic „*Împotriva acestei sentințe a formulat calea de atac a apelului de inculpatul 2 , pentru motivele susținute pe larg cu ocazia dezbaterilor, astfel cum sunt consemnate în încheierea din data de , care face parte integrantă din prezenta decizie.*”, expunere din cuprinsul căreia nu rezultă care anume sunt motivele de apel, argumentele invocate și eventualele probe propuse de apelant în susținerea acestora.

Aspectele reliefate în raport de criteriul capacitatea de analiză și sinteză vor fi avute în vedere și la stabilirea punctajului pentru celelalte criterii.

b) Coerența în exprimare

Punctaj acordat – 5 puncte

Motivare:

Marea majoritate din hotărârile supuse evaluării nu prezintă o structură coerentă de natură să faciliteze parcurgerea acestora; astfel, deciziile pronunțate în apel încep cu redarea, de regulă, în integralitate, a sentinței primei instanțe sau a actului de sesizare – plângere, cerere în cazul măsurilor preventive sau asigurătorii, mai precis cu minuta, continuând cu enumerarea probelor administrate în cursul urmăririi penale, a ordonanțelor procurorului, înregistrarea dosarului de urmărire penală la prima instanță, redarea integrală a depozitiilor părților, a celor de martori și a conținutului probelor științifice, eventual cu citarea textelor de lege și prezentarea concluziei că procesul argumentativ al judecătorului fondului este corect.

Comisia de evaluare apreciază că absența unui proces real de sintetizare, conjugat cu lipsa de preocupare a candidatului în a realiza o analiză proprie, concisă, riguroasă, aprofundată a apărărilor/criticilor/cererilor formulate sau invocate de părți, cu consecința unor motivări incomplete, lapidare și concluzive, afectează în substanță caracterul inteligibil al considerentelor: **hotărârile selectate nr. 4, 6, 9, 12, 13, 14, 16, 18, 19, 22, 23, 25, 26, 30**, precum și a **hotărârilor depuse de candidat – nr. 3, 4, 8, 9, 10**.

În considerarea aceluiași criteriu, comisia de evaluare remarcă folosirea unui tipar în prezentarea, de exemplu, a căii de atac a apelului, în cuprinsul hotărârilor pronunțate în această materie „*Împotriva acestei sentințe au formulat calea de atac a apelului inculpații..., părțile civileși partea responsabilă civilmente , sau după caz, parchetul....pentru motivele susținute pe larg cu ocazia dezbaterilor, astfel cum sunt consemnate în încheierea din data de..., care face parte integrantă din prezenta decizie.*” – hotărârile nr. 4, 6, 12, 21, 22, 23, 25, 26, 30 selectate, respectiv, hotărârile nr. 6, 8 depuse de candidat, urmat sau nu, câteva paragrafe mai jos (de regulă, după ce expune constatările instanței de control judiciar cu privire la temeinicia și legalitatea hotărârii apelate), de o reluare și prezentare succintă a unora sau a tuturor motivelor de apel. Acest demers însă, nu este finalizat, întrucât în majoritatea hotărârilor nu pot fi identificate, chiar și parțial, argumentele pentru care apelantul solicită admiterea căii de atac și, cu atât mai puțin, probele sau cererile pe care le formulează în respectiva procedură.

Comisia de evaluare mai constată că în unele hotărâri, candidatul folosește exprimări improprii hotărârilor judecătorești. Hotărârea nr. 6 depusă, cuprinde mai multe astfel de exemple, la pagina 5 se menționează „...ceea ce echivalează cu condamnarea inculpatului pentru altă încadrare juridică decât cea care a fost schimbată prin încheiere distinctă în cursul judecății.” or, inculpatul nu poate fi condamnat pentru o încadrare juridică, ci pentru comiterea unei fapte penale, stabilită pe bază de probe, faptă care întrunește elementele de tipicitate ale unei infracțiuni și care este comisă cu forma de vinovăție prevăzută de lege, căreia îi corespunde, într-adevăr, o anumită încadrare juridică. La fel, exprimarea „*Instanța de control judiciar apreciază că nu poate proceda, pentru prima dată, la soluționarea laturii penale cu privire la infracțiunea sesizată prin rechizitoriu, întrucât o astfel de soluție ar fi de natură a încălca tuturor participanților la proces....*”, .. „*se constată nu numai faptul că revocarea este obligatorie, fără a reprezenta o facultate a instanței de judecată,..*”, pentru ca spre finalul considerentelor, la pagina 6, candidatul să susțină că „*Hotărârea reprezintă rezultatul concret, sinteza operei de judecată, iar motivarea acesteia este argumentarea în scris a rațiunii ce determină pe judecător să adopte soluția dispusă în cauză. Motivarea hotărârilor justifică echitatea procesului penal, pe de o parte, prin dreptul justițiabilului de a fi convins ca judecătorul a examinat toate mijloacele procesuale și procedurale din cauza dedusă judecății și, pe de altă parte, prin dreptul acestuia de a cunoaște oportunitatea promovării căilor de atac.*” În aceeași notă a exprimărilor care nu au suport juridic sunt și cele identificate în aceeași decizie, la pagina 6, în ultimele paragrafe: „pluralitatea infracțională imputabilă inculpatului..”, nemotivarea unei hotărâri judecătorești echivalează practic cu soluționarea procesului fără a intra în fondul acestuia ..” etc. Asemenea exprimări golite de conținut juridic real, nu fac decât să creeze confuzie și să susțină concluzia de mai sus.

În hotărârea nr. 7 depusă de candidat, se remarcă folosirea din abundență a sublinierilor, folosirea fontului italic și aldin, ceea ce face greu de urmărit expunerea și raționamentul logic, mai ales că obiectul respectivei decizii este unul atipic, respectiv, se critică pe calea recursului încheierea judecătorului de la prima instanță prin care acesta a soluționat o cerere de sesizare a Curții Constituționale și totodată, se invocă (în recurs) o nouă excepție de neconstituționalitate. În plus, din modul în care sunt prezentate succesiv solicitările recurentului este dificil de sintetizat, la o primă lectură, argumentele reținute de candidat în pronunțarea soluției și de verificat dacă acesta a răspuns sau nu tuturor criticilor din recurs.

Pe lângă acestea, și modul de redactare propriu-zisă a unora dintre hotărâri prezintă probleme, ieșind din tiparul prevăzut de dispozițiile regulamentare; de exemplu, în hotărârea nr. 1 depusă, nu sunt folosite diacriticele - caracterele specifice limbii române, în hotărârea nr. 8 depusă sunt folosite mai multe tipuri de încadrări în pagină, fonturi, dimensiuni ale fontului, ceea ce nu creează o structură coerentă de natură să faciliteze lectura, parcurgerea și înțelegerea acestora.

c) Argumentația din punctul de vedere al clarității și logicii

Punctaj acordat - 5 puncte

Motivare:

Comisia de evaluare constată că în marea majoritate a cauzelor argumentația candidatului lipsește, aceasta fiind substituită prin fraze șablon „*Probatoriul administrat în cauză este suficient și concludent atât în dovedirea, fără putință de tăgadă, a existenței faptei dedusă judecății, cât și a săvârșirii ei cu vinovăție, sub forma intenției, de către inculpatul ..*”, fără redarea stării de fapt sau cu o redare extrem de sintetizată, uneori se enumeră probele administrate, după care se concluzionează că situația de fapt astfel cum a fost reținută întrunește elementele constitutive ale infracțiunii pentru care s-a dispus condamnarea. De asemenea, candidatul utilizează tot o sintagmă concludivă pentru a evidenția soluționarea corectă și a celorlalte aspecte ale cauzei.

Concluzia enunțată este relevantă de **hotărârile nr. 4, 6, 7, 12, 13, 14, 21, 26, 30** selectate pronunțate în calea de atac a apelului, caracterizate prin argumentații de ordin teoretic, lapidare, concludive, bazate pe aspectele analizate de către prima instanță.

Cu titlu exemplificativ, în **hotărârea nr. 14 selectată**, deși în apel se solicită schimbarea încadrării juridice, iar candidatul se pronunță asupra acestei cereri, maniera în care o face, este una pur teoretică, fără trimiteri concrete la starea de fapt și probele cauzei care ar susține o atare dispoziție, cu atât mai mult cu cât cererea era formulată de doi dintre inculpații apelanți, iar în ceea ce privește procesul de individualizare a pedepsei după schimbarea încadrării juridice, acesta are la bază, generic „*criteriile generale reglementate de art.74 C.pen., lipsa antecedentelor penale, atitudinea sinceră de recunoaștere și regret a faptelor săvârșite, pericolul social al faptelor reținute, gravitatea acestora, cât și consecința săvârșirii unor astfel de fapte față de sănătatea și viața persoanelor.*”, iar nu o aplicare a lor raportat la persoana fiecărui inculpat.

În **hotărârea nr. 21 selectată**, decizie pronunțată în apel, în condițiile în care menționează că stare de fapt nu a fost contestată, candidatul trece direct la confirmarea raționamentului judecătorului fondului „*Prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt, care nu a fost contestată în fața instanței de apel de inculpat, parte civilă și nici de Ministerul Public...*” fără a face o minimă expunere a acesteia, după care trece direct la analiza motivelor de apel, la reindividualizarea pedepsei și la majorarea cuantumului daunelor morale din latura civilă, folosindu-se de aprecieri teoretice, concluzionând „*Drept urmare, raportat la criteriul arătat, Curtea apreciază că se impune majorarea cuantumului daunelor morale pentru partea civilă 2 de la suma de 5.000 lei la suma de 10.000 lei.*”

Totodată, comisia de evaluare constată că în unele hotărâri modalitatea de prezentare a etapelor procesuale ale cauzei este greu de înțeles. Cu titlu de exemplu, indicăm **hotărârea nr.7 depusă**, în care prezentarea obiectului cauzei face dificilă urmărirea raționamentului candidatului: hotărârea începe cu prezentarea clară a argumentelor recurentului, apoi este indicată acuzația adusă lui prin rechizitoriu, continuă cu o succesiune de încheieri penale prin care s-au soluționat cererile de sesizare a Curții Constituționale și modul cum au rămas definitive, după care concluzionează că recursul nu este fondat, fără a statua asupra argumentelor expuse pe larg de recurent și criticilor acestuia în sensul că ultima cerere de sesizare a instanței de contencios constituțional, are în vedere alte motive decât cele pentru care, anterior, îi fusese respinsă o astfel de cerere.

În **hotărârea nr. 12 selectată**, candidatul afirmă că „*din analiza materialului probator administrat în cauză, coroborat cu poziția procesuală a inculpatului privind nerecunoașterea săvârșirii infracțiunii reținute în sarcina sa, Curtea constată că fapta dedusă judecății există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat cu forma de vinovăție prevăzută de lege, motiv pentru care nu se impune achitarea inculpatului în temeiul art.16 alin.1 lit.c C.p.p. – nu există probe că inculpatul ar fi săvârșit infracțiunea.*” Din aceste alegații, rezultă că la fundamentarea soluției pronunțate – de respingere a apelului și, implicit a cererii de achitare, cu menținerea

condamnării, candidatul a avut în vedere și poziția procesuală a inculpatului, rezultând aceasta ca o sancțiune, iar nu ca un rezultat al exercitării drepturilor inculpatului. Această exprimare este improprie pentru o hotărâre judecătorească din mai multe motive de ordin logic și structural, specifice limbajului juridic judiciar.

Argumente logice, pertinente și concludente se regăsesc în hotărârile nr. 10, 17, 20, 24, 27 selectate, respectiv hotărârile nr. 2, 4, 5, 9 depuse de candidat, hotărâri care nu au o complexitate deosebită și în care expunerea considerentelor este pe alocuri sintetică.

- d) **Încuviințarea sau înlăturarea argumentată a cererilor părților prin raportare la probe, principii și reguli de drept**

Punctaj acordat: - 5 puncte

Motivare:

Comisia de evaluare constată că în special în cazul apelurilor soluționate, candidatul se axează pe afirmarea caracterului temeinic al sentinței atacate, mai puțin pe motivele concrete de apel cu care a fost sesizat și pe care nu le înlătură motivat, ci doar le respinge.

Totodată, în cuprinsul deciziilor pronunțate în apel, în majoritatea lor, nu sunt menționate decât foarte pe scurt motivele de apel, cererile părților – de achitare (uneori chiar fără a se preciza temeiul achitării, chiar dacă fusese indicat de apelant) sau de schimbare a încadrării juridice și, de asemenea, nu sunt menționate probele solicitate a fi administrate în apel, hotărârile nu cuprind mențiuni cu privire la modul de soluționare a acestora, nu rezultă dacă le-a admis sau respins, ci un se redă stereotip: „*Probatoriul administrat în cauză este suficient și concludent atât în dovedirea, fără putință de tăgadă, a existenței faptei dedusă judecății, cât și a săvârșirii ei cu vinovăție, sub forma intenției, de către inculpatul ..*”

Acest șablon îl regăsim în hotărârea nr. 12 selectată, în considerentele căreia, candidatul afirmă „*Studiind actele dosarului, Curtea constată, la rândul său, că probele administrate în cauză, respectiv proces-verbal de sesizare din oficiu, proces verbal de identificare persoane, declarații persoană vătămată, procese verbale recunoaștere planșă foto, declarații martori, planșe foto, declarații inculpat, fisa de cazier judiciar conduc la concluzia unei corecte rețineri a situației de fapt și de drept de către instanța de fond....Astfel, din probele administrate în cauză rezultă că inculpatul 2 în cursul lunii iulie a recrutat-o pe minora 4, în vârstă de 13 ani și 9 luni, de pe raza orașului , a transportat-o și a adăpostit-o la locuința sa din comuna, jud, unde timp de 3 nopți a exploatat-o, obligând-o la practicarea prostituției, preluând sumele de bani în cuantum de 3150 lei obținute de către victimă.*”

Candidatul constată, concluziv, că cele învederate de către inculpat prin motivele de apel referitor la nevinovăția invocată de inculpat nu se coroborează cu nicio probă administrată în cauză, iar probele care susțin vinovăția inculpatului în cauză „*sunt dincolo de orice îndoială rezonabilă. Prin urmare, din analiza materialului probator administrat în cauză „coroborat cu poziția procesuală a inculpatului privind nerecunoașterea săvârșirii infracțiunii reținute în sarcina sa, Curtea constată că fapta dedusă judecății există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat cu forma de vinovăție prevăzută de lege, motiv pentru care nu se impune achitarea inculpatului în temeiul art.16 alin.1 lit.c C.p.p. – nu există probe că inculpatul ar fi săvârșit infracțiunea.*” Din aceste alegații rezultă că la fundamentarea soluției pronunțate – de respingere a apelului și, implicit, a cererii de achitare, cu menținerea condamnării -, candidatul a avut în vedere și poziția procesuală a inculpatului, rezultând aceasta ca o sancțiune, iar nu ca rezultat al exercitării drepturilor inculpatului. Această exprimare este improprie pentru o hotărâre judecătorească din mai multe motive de ordin logic și structural, specifice limbajului juridic judiciar.

Identic, în hotărârea nr. 30 selectată, decizia fiind pronunțată în apel, după ce reține sintetic faptul că inculpatul a solicitat achitarea sa de sub acuza penală, candidatul nu expune în

considerentele deciziei, nicio analiză pe bază de probe determinate, de natură să înlăture această susținere a apelantului, ci se limitează la o enumerare a probelor, urmată de concluzia „... *Curtea constată că cele învederate de către inculpatul 2 prin motivele de apel referitor la nevinovăția sa nu se coroborează cu nicio probă administrată în cauză.*”

Această lipsă a enumerării și prezentării, chiar sintetizată, a probelor cerute de apelant în susținerea criticilor și apărărilor sale, coroborat cu modul deficitar în care se prezintă motivele de nelegalitate, cu lipsa de preocupare a candidatului în a realiza o analiză proprie, riguroasă și aprofundată a apărărilor, criticilor sau chiar a cererilor formulate sau invocate de părți, constatată în raport de criteriile anterioare de evaluare, se reflectă negativ și asupra argumentației în raport de care au fost încuviințate, însușite sau înlăturate cererile sau apărările subiecților procesuali.

În **hotărârea nr. 7 depusă**, deși face referire la art. 6 parag.1 CEDO, ca principiu în argumentarea dispoziției de desființare a hotărârii apelate și de trimitere spre rejudecare a cauzei la prima instanță, referirea este pur formală și apare ca o argumentare standard. La fel, în **hotărârea nr. 10 depusă**, se regăsesc trimiteri similare la art. 5 parag. 1 CEDO, dar fără apoi a *valorifica în concreto*, aceste trimiteri, în sensul identificării acelor motive rezonabile de a presupune că persoana privată de libertate a comis o infracțiune; de altfel, hotărârea pronunțată în materia măsurilor preventive, abundă de expuneri teoretice și de trimiteri la texte de lege și la jurisprudența CEDO care, în final nu sunt valorificate prin prisma elementelor concrete ale cauzei respective, ci, impun, ca o concluzie, soluția dispusă în respectiva încheiere.

e) Argumentarea coerentă și corectă din punctul de vedere al logicii juridice

Punctaj acordat: - 5 puncte

Motivare:

Comisia de evaluare constată că, în cazul unui număr mare de hotărâri pronunțate în calea de atac a apelului, candidatul înțelege să motiveze pe baza simplei aprecieri a îndeplinirii condițiilor legale ori prin sintagma că „*Probatoriul administrat în cauză este suficient și concludent atât în dovedirea, fără putință de tăgadă, a existenței faptei dedusă judecății, cât și a săvârșirii ei cu vinovăție, sub forma intenției, de către inculpatul ..*”, fără a detalia care sunt probele, în ce măsură se coroborează ele, care anume sunt înlăturate și pe ce considerente.

Urmare a acestei modalități de redactare adoptată, cu enumerarea pe locuri a probelor cauzei, candidatul nu indică legătura logico-juridică dintre probe și starea de fapt reținută; în același timp nici interpretarea, nici coroborarea probelor nu este remarcată în considerentele acestor hotărâri în cuprinsul cărora, pe alocuri, nici nu se face referire la probe, nici măcar cu titlu enumerativ.

Comisia de evaluare mai constată că unele dintre hotărârile depuse de candidat, chiar dacă nu pun probleme din punct de vedere juridic, conțin motivări lapidare sau nu cuprind analiza mijloacelor de probă: **hotărârea nr. 1 depusă** având ca obiect strămutarea judecării cauzei; **hotărârea nr. 2 depusă** - este analizată cererea autorităților italiene privind recunoașterea și punerea în executare pe teritoriul României a unor sentințe anume indicate, pentru ca în final, să constate că autoritățile italiene au retras certificatul; **hotărârea nr. 5 depusă** - având ca obiect cerere de prelungire a întreruperii executării pedepsei, nu ridică probleme de drept, **hotărârea nr. 5 selectată** având ca obiect cerere de reabilitare, **hotărârile nr. 8, 15 selectate** - având ca obiect revizuire, cerere pe care condamnatul nu și-a însușit-o, soluția fiind impusă de situația de fapt.

f) Evitarea expunerii și detalierii aspectelor nerelevante în motivare

Punctaj acordat - 5 puncte

Motivare:

Comisia de evaluare constată că, în principal, în considerentele hotărârilor pronunțate în calea de atac a apelului sau în contestație sunt redată aspecte nerelevante, Astfel, în majoritatea cazurilor, în cuprinsul deciziilor sau încheierilor ce fac obiectul prezentei evaluări, candidatul expune integral cele reținute de instanța de fond, însemnând redarea situației de fapt reținută în rechizitoriu, cu probele și încadrarea juridică și apoi, întreaga analiză a materialului probator, uneori cu redarea conținutului declarațiilor martorilor, dar și a concluziilor rapoartelor de expertiză și a conținutului adreselor emise de alte instituții și, de asemenea, cu redarea unor texte de lege, integral, indiferent dacă întreg conținutul acestora este sau nu aplicabil se expune, pe larg, procesul argumentativ al instanței de fond. Totodată, în deciziile din apel, în majoritatea lor, dispozitivul primei instanțe este redat și la începutul și la sfârșitul prezentării considerentelor, aspect care nu face decât să încarce inutil hotărârea.

Comisia de evaluare constată că în cazul **hotărârii nr. 6 selectată** pronunțate în apel, această redare integrală a hotărârii în aceeași manieră – cu prezentarea declarațiilor tuturor părților, martorilor, a textelor de lege, are în vedere inclusiv situația unor părți care nu au declarat calea de atac a apelului și față de care, referirile se impunea a fi sintetizate.

g) Redactarea dispozitivului într-o formă clară, concisă, aptă de a fi pusă în executare

Punctaj acordat – 9 puncte

Motivare: Comisia de evaluare constată că hotărârile evaluate conțin un dispozitiv clar și concis, apt de a fi pus în executare.

Nu au fost identificate hotărâri al căror dispozitiv să nu cuprindă toate mențiunile necesare din perspectiva dispozițiilor legale sau al obiectului cauzei.

Totuși, au fost identificate hotărâri care conțin mențiuni inutile în cuprinsul dispozitivului, ele regăsindu-se în considerente și parțial într-un alt aliniat al dispozitivului. Astfel, în **hotărârea nr. 5 depusă**, după ce se admite cererea de prelungire a întreruperii pedepsei, candidatul inserează în dispozitiv referire la condamnarea aplicată petentei „Constată că prin sentința penală nr.5/2020 pronunțată de Curtea de Apel – Secția în dosarul nr. 6/2019 , definitivă prin decizia penală nr. 7 /23.09.2022 a ÎCCJ, modificată prin decizia penală nr. .../21.12.2023 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție ca urmare a admiterii contestației în anulare, inculpata 2 a fost condamnată la pedeapsa de 4 ani închisoare – MEPI nr. 8 /2020 din 22.12.2023.”

h) Analiza și interpretarea probelor administrate

Punctaj acordat - 5 puncte

Motivare:

Comisia de evaluare constată că, în considerentele unui număr mare de hotărâri pronunțate în calea de atac a apelului, candidatul nu procedează la analiza materialului probator, rezumându-se fie la a releva analiza efectuată de instanța de fond, fie de a expune, printr-o frază șablon, faptul că

instanța de fond a realizat o analiză coroborată a materialului probator din care ar rezulta întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunilor pentru care s-a dispus condamnarea. În alte hotărâri candidatul enumeră probele și mijloacele de probă administrate în cauză, fără a face distincția dacă au fost administrate în faza de urmărire penală sau în cursul judecății în prima instanță, concluzionând că acestea susțin acuzația și implicit, confirmă raționamentul judecătorului fondului.

Spre exemplificare, Comisia de evaluare trimite la aspectele reținute în tratarea criteriilor capacitatea de analiză și încuviințarea sau înlăturarea argumentată a cererilor părților prin raportare la probe, principii și reguli de drept.

Se constată că multe dintre hotărârile selectate de candidat nu pun probleme din punct de vedere juridic, conțin motivări lapidare sau nu cuprind analiza mijloacelor de probă. Astfel, în majoritatea lor, hotărârile din apel nu cuprind mențiuni cu privire la probe administrate în apel - cale devolutivă, cu anumite excepții care au în vedere acte depuse și la care se face referire în mod lapidar. În același sens, **hotărârea nr. 3 depusă**, candidatul enumeră succint probele, **hotărârea nr. 5 depusă** nu ridică probleme de drept, soluția fiind impusă de situația de fapt,

În sens contrar sunt **hotărârea nr. 27 selectată**, **hotărârea nr. 9 depusă** de candidat, în cazul cărora se redă situația de fapt, astfel cum rezultă din materialul probator, realizându-se o analiză coroborată și o interpretare logică a acestuia, soluția reieșind cu evidență.

i) Modul în care a fost respectată jurisprudența Curții Constituționale, a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene, atunci când este cazul

Punctaj acordat - 6 puncte

Motivare:

Comisia de evaluare constată că hotărârile evaluate respectă jurisprudența Curții Constituționale, a Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții Europene a Drepturilor Omului. Candidatul a aplicat jurisprudența relevantă într-un mod care probează însușirea, cunoașterea și înțelegerea acesteia.

Totuși, se observă că într-un număr relativ redus de cauze candidatul recurge la evidențierea jurisprudenței relevante și consacrate, aspecte avute în vedere la stabilirea punctajului. De asemenea, referirile la acestea, în special la cele ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt redată cu titlu exemplificativ, uneori doar prin amintirea textului de lege sau a unor hotărâri din jurisprudența Curții, cu precădere a acelor din materia cauzelor ce se referă la libertatea individului, menționarea articolului din Convenție sau a numărului deciziei, fără ca acestea să fie apoi analizate prin prisma datelor concrete ale cauzei.

Astfel, doar **hotărârile nr. 2, 9, 14, 16, selectate**, **hotărârile nr. 3, 8, 9, 10 depuse** de candidat, identifică și fac trimitere la jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, a Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului în diverse materii: măsurilor preventive, motivarea hotărârii, executarea pedepsei și condițiile de detenție, despăgubiri civile în cazul faptelor ilicite cauzatoare de prejudicii.

j) Respectarea termenelor rezonabile de soluționare a cauzelor și de redactare a hotărârilor

Punctaj acordat - 10 puncte

Motivare

Curtea de apel a înaintat comisiei datele statistice privind activitatea candidatului în perioada 2018-2025.

Comisia de evaluare constată că au fost respectate termenele rezonabile de soluționare a cauzelor, cu excepția anului 2026, iar perioada medie de soluționare a dosarelor de către candidat se situează între 48 zile și 92 zile, cu o medie de 65,22 zile.

De asemenea, în perioada de referință, candidatul a participat la un număr de ședințe de judecată peste media secției în care activează, cu excepția anilor 2023-2025 când s-a situat sub media secției. În ceea ce privește numărul cauzelor la judecarea cărora a participat în aceeași perioadă de timp, este peste media secției, de cele mai multe ori chiar cu dublul numărului care este media secției.

Candidatul nu a înregistrat depășiri ale termenelor de redactare a hotărârilor judecătorești pe toată perioada de referință, cu excepția anului 2018, fiind vorba de 1 cauză, iar numărul zilelor de depășire este de 1 zi.

În perioada de referință, candidatul a îndeplinit, pe lângă activitatea de judecată, și alte atribuții: judecător cu atribuții de îndrumare a activității de formare profesională continuă a personalului auxiliar de specialitate (2018 – 2026), membru (înlocuitor al titularului) al Rețelei Judiciare Române în materie penală (2019 - 2021), membru titular al Rețelei Judiciare Române în materie penală (2022 - 2024), înlocuitor al judecătorului conducător al BIRP și purtător de cuvânt în lipsa temporară a titularului (2020 – 2021, 2023), înlocuitor al președintelui Secției penale în cazul lipsei temporare a acestuia din instanță sau a imposibilității temporare de exercitare a funcției de către acesta (2022 - 2026).

V. Punctaj total: 60 puncte

Data: 04.06.2026

Comisia de evaluare pentru Secția penală

Judecător:

Judecător

Profesor univ. doctor